

5.pôstna – 29.3.2020

O hrivnách

„Podopieraj ma podľa svojej reči, aby som ožij. Nežabanbi ma v mojej nádeji. Podporuj ma, aby som bol spasený a stále hľadel na Tvoje ustanovenia. Som Tvojim slubom, urob ma chápaným, aby som poznal Tvoje svedectvá. Je čas, aby Hospodin zasiahol. Tvoj zákon porušili“ (Ž 119).

Matúš 25:14-30 „Bude to tak, ako keď človek pred odchodom na cesty zavolať si sluhov a odovzdal im svoj majetok. Jednému dal 5 talentov, inému 2 a inému zas 1. Každému podľa jeho schopností. A odcestoval. Ten, čo dostal 5 talentov, hneď odišiel, obchodoval s nimi a získal iných 5. Podobne ten, čo dostal 2, získal iné 2. Ale ten, čo dostal 1, odišiel, vykopal jamu a skryl v nej peniaze svojho pána. Po dlhom čase prichádza pán tých sluhov a účtuje s nimi. I prišiel ten, čo dostal 5 talentov, priniesol iných 5 a povedal: Pane, 5 talentov si mi odovzdal, ajhľa, získal som iných 5. Povedal mu pán: správne, dobrý a verný sluha, nad málom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím, vojdí v radosť svojho pána! Podobne prišiel ten, čo bol prijal 2 talenty, a povedal: Pane, dva talenty si mi odovzdal, ajhľa, získal som iné 2. Povedal mu pán: správne, dobrý a verný sluha, nad málom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím, vojdí v radosť svojho pána! Prišiel aj ten, čo dostal 1 talent, a povedal: Pane, vedel som, že si tvrdý človek, ktorý žneš, kde si nesial a zbieraš, kde si nerozsýpal. Bál som sa, preto som išiel a skryl som tvoj talent do zeme. Ajhľa, tu máš, čo je tvoje! Odvetil mu pán: ty zlý a lenivý sluha, vedel si, že žnem, kde som nesial a zbieram, kde som nerozsýpal. Mal si teda peňažníkom odovzdať moje peniaze a ja pri svojom návrate aj s úrokmi by som si bol vzal, čo je moje. Preto vezmite mu ten talent a dajte tomu, ktorý má 10 talentov. Lebo každému, kto má, bude dané a bude mať hojne. Ale tomu, kto nemá, aj čo má, bude odňaté. Onoho neužitočného sluhu však vyhodíte do vonkajšej tmy, tam bude plač a škrípanie zubov“.

Máme predstavu, že nás určuje to, čo vlastníme, čo máme, čo si dokážeme zadovážiť. Lenže táto predstava nekorešponduje s Božou predstavou o nás. Podľa Boha náš život totiž určuje to, čo vydáme, ako sa správame navonok, čo dokážeme dať, zúročiť pre dobro iných a na Božiu slávu. Teda **nie je dôležité len to, či sme pripravení v budúcnosti prijať Pána, keď príde, ale veľmi záleží aj na tom, ako žijeme dnes, teraz, keď je Ježiš ešte „ďaleko“**.

Pán, ktorý odchádza na cestu, o ktorej sluhovia nevedia, kedy skončí a kedy sa pán vráti, zveruje svojim trom sluhom svoj majetok. V prvom rade je to príklad obrovskej dôvery pána voči sluhom. Veď im nedáva málo: 1 talent bol v cene 36,2 kg striebra. Pán na seba necháva čakať, no keď príde, zahajuje posudok práce svojich sluhov. Prvý a druhý zdvojnásobili prácou to, čo dostali, iba ten

tretí odovzdáva to, čo dostal, pretože nepracoval. Prví dvaja sa budú s pánom radovať a ten tretí môže očakávať zničujúci výsledok svojho postoja.

Tento príbeh nám pripomína niekoľko zásadných myšlienok:

1. Pán čaká vernosť – nestačí čakať na príchod Pána Ježiša Krista so založenými rukami. Našou úlohou je využiť čas, ktorý nám do tohto Pánovho príchodu zostáva na prácu, službu s darmi, ktoré nám boli zverené. Dostali sme obrovský dar, ktorý nie je náš. Nenadobudli sme si ho, Pán Boh nám ho dal a našou úlohou je už len s ním správne narábať. Tým správnym postojom k darom, ktoré sme prijali je vernosť. Vernosť znamená zodpovednosť, znamená to vedieť, že nás Pán Ježiš vidí, že nás pozná, že vie reálne posúdiť, akí sme. Nestačí jeden deň pracovať pre Krista a ostatné prežiť bez zodpovednosti pred Ním. **Dostal si dar. Služ ním Pánovi od začiatku až do konca a buď verný, lebo to Pán Ježiš od teba čaká.**

2. Každý dostal dar, ale každý primerane – niekedy máme pocit, že Pán Boh rozdával dary len tak, ledabolo. Ale nie. On dal rôzne dary každému z nás tak, aby sme nimi mohli – každý svojim spôsobom – slúžiť. Niektoré máme spoločné: dar zdravého tela a sním súvisiace schopnosti myslenia, cítenia a vôle. Potom je tu dobrá výchova, vzdelanie, povolanie, priestor, v ktorom žijeme a ďalšie dary, za ktorých spravovanie sme zodpovední pred Pánom. Je fajn si uvedomovať, čo všetko máme - aj teraz sa môžeme zamyslieť nad tým, ako nadmieru sme obdarovaní. Vďačnosť sa preukazuje v radosť a radosť v oslave Hospodina. **Je čas chváliť Pána za všetky dary, ktoré si dostal. Sú dané práve pre teba v tej správnej miere. Ak si ich prijal, si za ne aj zodpovedný.**

3. Dary dosahujú význam v službe – Pán Boh nám dáva väčšinu darov preto, aby sme nimi slúžili iným. Veď podľa toho raz budeme aj súdení: ako sme svoju vieru prejavovali v službe a poslušnosti voči Pánovi a zodpovednosti za tento svet a ľudí v ňom. Sme pozvaní k tomu, aby sme pracovali, slúžili a odovzdávali to, čo sme prijali, iným. Kto si udelené dary ponecháva iba pre seba, kto buduje iba seba, myslí výlučne na seba, kto darmi sýti iba svoj egoizmus, pýchu, telo, slávu, ten nekoná podľa Pánovej vôle. **Viera má byť činná skrze lásku - kto však takto nezmýšľa, nekoná, ten nemôže rátať s Pánovým požehnaním. Môže však rátať s tým, že mu vezmú talent, ktorý nezúročil v službe. Služba Bohu a človeku idú ruka v ruke. K tomu si povolaný, tak ži – pre iných, pre Pána a až potom pre seba.**

4. Sme volaní k činnosti, nie k izolácii – Pán Boh nás postavil v tomto svete do určitého spoločenstva, v ktorom má každý svoje miesto a svoj priestor. V prvom rade je to priestor cirkvi, kde by sme mali používať dary, ktoré nám Pán Boh dal. Potom je tu rodina, v ktorej ako prvej by mala byť jasne prejavená naša viera v skutkoch lásky. Je tu aj spoločenstvo priateľov, susedov, kolegov a pod., kde máme nielen konať to, čo je správne, ale pri konaní skutkov prezentovať aj svoju dôveru v Pána. Sú tu aj blížni – teda všetci ľudia, ktorých nám Pán Boh poslal do cesty, ktorých nemusíme poznať, ale oni potrebujú naše milosrdenstvo a pomoc. Všade tam sme volaní k činnosti pre prospech spoločenstva. Ak sa izolujeme, nekonáme to, čo nám Pán Boh dáva na srdce. On vždy vstupuje do vzťahov a takí máme byť aj my. **Pestuj vzťahy a neizoluj sa. Bude lepšie tebe, aj ľuďom okolo teba. Možno aj tento čas nám ukazuje, aké sú vzťahy dôležité a nenahraditeľné.**

Na čo je to všetko dobré? Máme sa naučiť žiť tak, ako žil Kristus. Preto všetko, čo do nášho života prichádza. Všetko to, čo zažívame, čo prijímame, čo sa nám deje, všetko to, čo cítime či čo trpíme, slúži jedinému cieľu: aby každá duša, naša aj našich blízkych, svojim spôsobom rástla k podobe Krista. Nemôžeme byť úplne a dokonalo ako On, ale môžeme sa Jeho ideálu približovať a na to nám slúži aj čas pôstu. Ak sa dáme do Jeho služby, On nás bude meniť viac na svoju podobu.

Nezabudnime, že nezáleží na veľkosti služby, ale na veľkosti srdca v službe. Dostali sme všetky predpoklady na to, aby sme slúžili Bohu aj ľuďom. Teraz je ten čas, priestor, aby sme sa neizolovali, ale v službe boli súčasťou spoločenstva, do ktorého nás Pán Boh postavil. ***Buďme vdáční za dary a používajme ich vo vernosti, zodpovednosti, vo chvále voči Pánovi. On sám nech si nás použije ako svoje dobré nádoby.*** Kiež je nám milostivý, aby sme svoj život nepremrhali, ale naplnili ho službou blízkym. Amen.

Modlitba: Za dary, čo si nám dal, Pane Ježiši, Ti znie vďaka a chvála. Pomôž mi ich použiť k Tvojej sláve a blízkym k pomoci. Vkladám seba aj svet do Tvojej milosti, vernosti a lásky a prosím: daj mi žiť tak, aby si aj mne raz povedal: správne, dobrý a verný sluha. Nech sa pri nás deje Tvoja vôľa. Amen.

Pašie na Smrtnú nedeľu